

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 5. oktoobril 2005.

(¹) EÜT L 269, lk 15; ELT eriväljaanne 05/04, lk 255.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poola Vabariik) 4. detsembril 2007 — Uwe Rüffler versus Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Kohtuasi C-544/07)

(2008/C 37/27)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Uwe Rüffler

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ asutamislepingu artikli 12 lõiget 1 ja artikli 39 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et 26. juuli 1991. aasta ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych'i (tulumaksuseaduse) artiklis 27b sisalduv siseriiklik säte, mille kohaselt on riikliku ravikindlustuse maksete tulumaksust mahaarvamise õigus piiratud üksnes siseriiklike sätete alusel tasutud maksetega, on nende asutamislepingu sätetega vastuolus olukorras, mil Poolas oma tulu maksustav resident maksab riikliku ravikindlustuse makseid teises liikmesriigis?

Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akros Chemicals Ltd 8. detsembril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 17. septembri 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-253/03: Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akros Chemicals Ltd versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Akzo Nobel Chemicals Ltd ja Akros Chemicals Ltd (esindajad: advokaadid C. Swaak, M. Mollica ja M. van der Woude)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Esimese Astme Kohtu 17. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-253/03 selles osas, millega on jäetud rahuldamata advokaadi ja tema kliendi teabevahetuse konfidentsiaalsuse kaitse taotlus Akzo Nobeli ettevõtte juristiga toimunud teabevahetuse osas;
- tühistada 8. mai 2003. aasta rahuldamata jätmise otsus selles osas, millega keelduti tagastamast Akzo Nobeli ettevõtte juristiga peetud elektroonilist kirjavahetust (osa B-kategooria dokumente);
- mõista komisjonilt välja käesoleva apellatsioonimenetluse ja Esimese Astme Kohtu menetluse kohtukulud selles osas, mis puudutab käesolevas apellatsioonkaebuses tõstatatud väidet.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et selle nõude tagasilükkamisega rikkus Esimese Astme Kohus ühenduse õigust. Apellandid kinnitavad eelkõige, et kuna Esimese Astme Kohus järgis täpselt kohtuotsuse AM&S Europe vs. komisjon (¹) teatud lõikudes sisalduvat osalist ja sõnasõnalist tõlgendust, siis ta:

- 1) tõlgendas vääralt advokaadi ja tema kliendi teabevahetuse konfidentsiaalsuse kaitse põhimõtet, nagu seda on selgitatud kohtuotsuses AM&S, rikkudes sellega võrdsuse põhimõtet (B osa);

- 2) teise võimalusena, keeldudes advokaadi ja tema kliendi teabevahetuse konfidentsiaalsuse kaitse põhimõtte uudest tõlgendamisest õigusmaastikul toimunud olulistest arengutest lähtudes, rikkus kaitseõiguse tagamise ja õiguskindluse üldpõhimõtteid; ja
- 3) kolmanda võimalusena rikkus EÜ artiklit 5 (volituste andmise põhimõte) ja siseriikliku menetluse autonoomia põhimõtet (D osa).

(¹) Kohtuasi 155/79, EKL 1982, lk 1575.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'État 11. detsembril 2007 — Commune de Sausheim versus Pierre Azelvandre

(Kohtuasi C-552/07)

(2008/C 37/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Commune de Sausheim

Vastustaja: Pierre Azelvandre

Eelotsuse küsimused

1. Kas „geneetiliselt muundatud organismide keskkonda viimise koht”, mida ei tohi nõukogu 23. aprilli 1990. aasta direktiivi 90/220/EMÜ geneetiliselt muundatud organismide tahtliku keskkonda viimise kohta (¹) artikli 19 sõnastuse kohaselt käsitleda konfidentsiaalsena, on katastriüksus või laiem geograafiline piirkond, mis vastab kas vallale, mille territooriumil keskkonda viimine toimub, või veelgi laiemale geograafilisele piirkonnale (kanton, departemang)?
2. Kas juhul, kui koha all tuleb mõista katastriüksust, võib keskkonda viimise koha katastritunnuse jätta edastamata, tuginedes avaliku korra või seadusega kaitstud saladuste kaitsele vastavalt Euroopa Majandusühenduse, millest on saanud Euroopa Ühendus, asutamislepingu artiklile 95 või 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/4/EÜ keskkonna-

teabele avaliku juurdepääsu kohta (²) või ühenduse õiguse mõnele üldpõhimõttele?

(¹) EÜT L 117, lk 15.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375).

13. detsembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-556/07)

(2008/C 37/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Nolin, M. van Heezik)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik piisaval määral ei kontrollinud, inspekteerinud ega teostanud järelevalvet kalapüügi-tegevuse üle, iseäranis seoses teatud liikide püüdmiseks mõeldud triivvõrkude keelustamisega, ning ei kindlustanud triivvõrkude kasutamist puudutavate ühenduse õigusnormide rikkumise eest vastutavate isikute suhtes asjakohaste meetmete võtmist, on Prantsuse Vabariik rikkunud määruse nr 2847/1993 (¹) artiklist 2 ja artikli 31 lõigetest 1 ja 2 ja määruse 2371/2002 (²) artikli 23 lõigetest 1 ja 2, artiklist 24 ning artikli 25 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagi, et kostja on ebaõigesti rakendanud kalapüüki puudutavaid ühenduse õigusnorme. Ebaõige rakendamine seisneb ühest küljest asjaolus, et Prantsuse ametivõimud ei käsitlenud thonaille-võrku triivvõrguna, samas kui oma tehniliste näitajate poolest kujutab thonaille-võrk endast sellist, ühenduse õigusnormidega keelatud võrku. Asjaolu, et thonaille-võrku võib stabiliseerida triivvõrgu abil, ei oma antud juhul tähtsust, kuna stabiliseerimine ei tähenda seda, et thonaille-võrk ei võiks triivida merehoovuste või tuulega, vaid üksnes, et seda hoitakse paigal ujukite ja raskustega, optimeerimaks selle tõhusust ja vältimaks selle langemist horisontaalselt allapoole veepinda.